

valgsbehandling i det andet høje Ting — Overvejelserne i Udvalget har strakt sig over et Tidsrum af 3 Maaneder —, hvorefter Udvalget er enedes om at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og det blev da ogsaa enstemmigt vedtaget i Folketinget. Jeg havde derfor ventet, at det havde kunnet gennemføres meget hurtigt i dette høje Ting, men selvfølgelig, ønsker man enkelte Sider af Forslaget nærmere overvejet, og ønsker man nye Oplysninger, er der ingen Grund til at modsætte sig en saadan Udvalgsbehandling.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til den hurtigst mulige Fremme.

Frøkjær: Dette Forslag til Lov om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr gaar egentlig ud paa en Forlængelse af Loven af 21. December 1923. Denne Lovs Gyldighed udløber med Aaret 1927, og det er Grunden til, at den højtærede Landbrugsminister nu foreslaar en ny Lov, der ikke som den tidligere bliver tidsbegrænset, men bliver vedvarende. Naar man læser de Oplysninger, der findes i Bemærkningerne, kan man se, at Loven har opfyldt sit Formaal. I Modsætning til den ærede Ordfører for Venstre kan jeg ikke finde, at der er Betæneligheder ved Forslaget, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Vedtagelse, men naar det ærede Medlem foreslaar Udvalgsbehandling, skal jeg selvfølgelig ikke have noget imod det, skønt jeg godt kunde gaa med til Lovforslaget, som det er. Vi kan saa ogsaa faa de Oplysninger, de har faaet i Folketingets Udvalg, hvorefter man har indstillet Forslaget til Vedtagelse uforandret.

Hans Nielsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde Forslaget. Det drejer sig, som nævnt, om en Fornyelse af en gældende Lov med et Par Tilføjelser, bl. a. en Tilføjelse i § 4, der gaar ud paa, at de Folk, der er vidende om, at de ligger inde med Planter, som er angrebet af de smittefarlige Sygdomme, har en Anmeldelsespligt. Det er vistnok rigtigt, at der indføres en saadan Anmeldelsespligt, for ellers kan Sygdomsspirene faa Lov til

at udvikle sig videre, end godt er for vor Planteavl. Jeg vil dog i den Henseende sige, at det er rigtigt, at Bestemmelsen kun gælder den, der er bekendt med, at han har saadanne angrebne Planter; det er rimeligt, at han ikke straffes for Undladelse af at anmelde, hvis han ikke er bekendt dermed. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der, naar denne Bestemmelse skal føres ud i Praksis, bliver gjort, hvad der kan gøres ved Bekendtgørelser o. l. for, at Befolkningen kan blive klar over, hvad der her er Tale om. Jeg tænker paa, at Landbrugsministeren kan give Landboforeninger og Husmandsforeninger og ogsaa Byerhvervenes Folk Oplysninger om, hvordan disse Sygdomme arter sig, og hvis det sker, nærer jeg ingen Ængstelse for at vedtage en saadan Bestemmelse. Jeg forstaar ogsaa Bestemmelsen saaledes, at den ikke alene gælder Landbrugere og Havebrugere, men ogsaa de handlende, som har med disse Sager at gøre; de faar Pligt til at anmelde det, naar de er bekendt med, at de har saadanne angrebne Planter i deres Bedrift eller Forretning.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg udtaler min bedste Tak til Ordførerne for den Velvillie, hvormed Lovforslaget om Forlængelse af Gyldigheden af de paagældende Lovbestemmelser er blevet modtaget. Det er en Selvfølge, at jeg, hvis man her i Tinget nedsætter Udvalg, da vil stille til Raadighed de Oplysninger, jeg er i Besiddelse af, og ikke blot de Oplysninger, som er forelagt i Folketinget, men ogsaa andre Oplysninger denne Sag vedrørende, som et eventuelt kommende Udvalg maatte ønske.

Jeg skal overfor det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen) gøre opmærksom paa, at de Bestemmelser, her er Tale om, i første Linie gælder — saaledes som det fremgaar af § 1 — saadanne Sygdomme, som ikke hidtil er paavist her i Landet, eller som kun optræder med en begrænset Udbredelse; det ligger nemlig i Sagens Natur, at de almindeligst forekommende Plantesygdomme er der over-